

Bruxelles, 9.12.2015.
COM(2015) 627 final

2015/0284 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o osiguravanju prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja na unutarnjem tržištu

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2015) 270 final}

{SWD(2015) 271 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Internet je postao ključni kanal za distribuciju sadržaja. U 2014. 49 % korisnika interneta u Europi pristupalo je glazbenim i video sadržajima te igrama na internetu¹, a očekuje se da će se taj postotak u budućnosti povećati. Tableti i pametni telefoni to dodatno olakšavaju, a 51 % osoba u Europskoj uniji koristi se prijenosnim uređajem za pristup internetu².

Brzo prihvaćanje usluga internetskog sadržaja i sve veća uporaba prijenosnih uređaja, uključujući i uporabu preko granica, znači da Europljani danas očekuju da se uslugama internetskog sadržaja mogu koristiti bilo gdje u Uniji. Jedan je od ključnih ciljeva Komisijine strategije jedinstvenog digitalnog tržišta³ korisnicima omogućiti bolji pristup djelima na internetu posvuda u EU-u.

Prekogranična prenosivost odnosi se na usluge internetskog sadržaja kojima korisnici pristupaju na zakonit način ili na sadržaj koji su kupili ili unajmili na internetu u zemlji boravišta i kojima žele imati pristup i tijekom putovanja unutar EU-a. Potražnja potrošača u pogledu prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja znatna je i očekuje se njezin porast⁴. Međutim, kada putuju Unijom, građani često nemaju mogućnost prekogranične prenosivosti ili je imaju samo u ograničenom opsegu. Nepostojanje prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja u EU-u i s tim povezani problemi posljedica su praksi licenciranja nositelja prava i/ili komercijalnih praksi pružatelja usluga.

Cilj je ovog prijedloga ukloniti prepreke prekograničnoj prenosivosti kako bi se učinkovitije zadovoljile potrebe korisnika te promicala inovativnost u korist potrošača, pružatelja usluga i nositelja prava. Prijedlogom se uvodi zajednički pristup u Uniji i pritom nositeljima prava osigurava visoka razina zaštite. Na taj se način pridonosi funkcioniranju unutarnjeg tržišta kao područja bez unutarnjih granica, u kojem je zajamčena sloboda pružanja i primanja usluga.

• Dosljednost s postojećim odredbama politike u određenom području politike

U Strategiji jedinstvenog digitalnog tržišta iznosi se cijeli niz inicijativa kojima je cilj stvoriti unutarnje tržište za digitalni sadržaj i usluge. Ovim se prijedlogom pokreće jedna od prvih inicijativa u okviru Strategije. Nakon nje slijedit će ostale inicijative u područjima utvrđenima Strategijom, uključujući područje autorskog prava. Uklanjanje prepreka prekograničnoj prenosivosti prvi je važan korak u rješavanju konkretne prepreke prekograničnom pristupu sadržaju, koji je važan potrošačima. Ciljana rana intervencija u ovom području dolazi u pravo vrijeme s obzirom na činjenicu da se bliži istek roka kada će se putnicima u EU-u prestati naplaćivati naknade za roaming⁵.

Ovim se prijedlogom, za potrebe prekogranične prenosivosti u području primjene ovog prijedloga, želi utvrditi gdje dolazi do čina iskorištavanja djela i drugih zaštićenih sadržaja u

---

¹ Eurostat, „Istraživanje Zajednice o korištenju informacijskom i komunikacijskom tehnologijom u kućanstvima i među građanstvom”, 2014.

² Eurostat, „Statistički podaci o informacijskom društvu – kućanstva i građani”.

³ COM(2015) 192 final.

⁴ U nedavno provedenom istraživanju 33 % ispitanika (udio ispitanika u dobi od 15 do 24 godine doseže 65 %) koji trenutno nemaju pretplatu za pristup sadržaju izjavili su da kada bi se odlučili na takvu pretplatu, bilo bi im važno da se mogu njome koristiti dok putuju ili privremeno borave u drugoj državi članici („Flash Eurobarometer br. 411 – Prekogranični pristup internetskom sadržaju”, kolovoz 2015.).

⁵ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-5265_en.htm

smislu Direktive 96/9/EZ⁶, Direktive 2001/29/EZ⁷, Direktive 2006/115/EZ⁸ i Direktive 2009/24/EZ⁹.

Prijedlogom se nadopunjuje Direktiva 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu¹⁰ i Direktiva 2000/31/EZ o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine¹¹.

Ovim se prijedlogom pridonosi i poboljšanju prekograničnog dosega audiovizualnih medijskih usluga i na taj način nadopunjuje Direktiva 2010/13/EU¹².

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

U skladu s člankom 167. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), Unija u svojem djelovanju na temelju Ugovorâ vodi računa o kulturnim aspektima. Ovim prijedlogom poboljšao bi se pristup kulturnim sadržajima jer bi se lakšim pristupom za vrijeme putovanja u EU-u potrošačima omogućio bolji doživljaj sadržaja.

Ovim se prijedlogom pridonosi promicanju interesa potrošača, stoga je on u skladu s politikama EU-a u području zaštite potrošača i člankom 169. UFEU-a.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Prijedlog se temelji na članku 114. UFEU-a. Tim se člankom EU ovlašćuje za donošenje mjera čiji je cilj uspostava i funkcioniranje unutarnjeg tržišta, što uključuje i slobodu pružanja i primanja usluga.

Usluge internetskog sadržaja u području primjene prijedloga prvenstveno se temelje na autorskom pravu i srodnim pravima koja su usklađena na razini Unije. Unija je uskladila područje autorskog prava u pogledu pravâ relevantnih za internetsku distribuciju djela i drugih zaštićenih sadržaja (posebno prava na reprodukciju, prava na priopćavanje javnosti i pravo stavljanja na raspolaganje javnosti).

Ova se inicijativa odnosi na prekogranično ostvarivanje tih usklađenih prava u pogledu prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja. Budući da bi se time utjecalo na prava koja su usklađena okvirom Europske unije za autorsko pravo, prijedlog bi se trebao pozivati na članak 114. UFEU-a kao pravnu osnovu, u kojem je predloženi instrument uredba.

Određeni elementi usluga internetskog sadržaja, poput sportskih događaja, vijesti i političkih rasprava, nisu uvijek zaštićeni autorskim pravom. Međutim, kada je taj sadržaj na bilo koji način uključen u prijenos, među ostalim i preko organizacija za radiodifuziju, nositelji prava mogu se pozvati na srodna prava usklađena na razini EU-a, kao što su pravo na reprodukciju ili pravo stavljanja na raspolaganje javnosti. Nadalje, prijenosi sportskih događaja, vijesti i aktualnih događaja često su popraćeni elementima zaštićenima autorskim pravom, kao što su video sekvence otvaranja ili zatvaranja ili popratna glazba. Ti su elementi obuhvaćeni

---

⁶ Direktiva 96/9/EZ o pravnoj zaštiti baza podataka (SL L 077, 27. 3.1996., str. 20–28.)

⁷ Direktiva 2001/29/EZ o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 167, 22.6.2001., str. 10–19.)

⁸ Direktiva Vijeća 2006/115/EZ o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe te o određenim autorskom pravu srodnim pravima u području intelektualnog vlasništva (SL L 376, 27.12.2006., str. 28–35.)

⁹ Direktiva 2009/24/EZ o pravnoj zaštiti računalnih programa (SL L 111, 5.5.2009., str. 16–22.)

¹⁰ SL L 376, 27.12.2006., str. 36–68.

¹¹ SL L 178, 17.7.2000., str. 1–16.

¹² SL L 95, 15.4.2010., str. 1–24.

usklađenim okvirom Europske unije. Nadalje, određeni aspekti tih prijenosa koji se odnose na događaje od velike važnosti za društvo ili na događaje od velikog interesa za javnost usklađeni su Direktivom 2010/13/EU. Kako bi se potrošačima omogućilo da u potpunosti iskoriste mogućnosti prekogranične prenosivosti, važno je u prijedlog uključiti sve elemente navedenih prijenosa.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Prenosivost usluga internetskog sadržaja u biti je prekogranični problem. Nadalje, budući da su autorska i srodna prava usklađena na razini EU-a, samo Unija može izmijeniti pravni okvir. Stoga države članice prekograničnu prenosivost ne mogu osigurati zakonodavnom intervencijom. Prema tome, takve je mjere moguće poduzeti samo na razini EU-a.

U pogledu učinkovitosti samo se djelovanjem na razini EU-a potrošačima mogu osigurati jednaki uvjeti pristupa uslugama internetskog sadržaja koji se neće razlikovati diljem Europske unije. Djelovanje EU-a neupitno će koristiti i nositeljima prava i pružateljima usluga stvaranjem jednakih uvjeta u pogledu prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja diljem Europe. Njime će se povećati pravna sigurnost i isključiti potreba ponovnog pregovaranja o čitavoj mreži postojećih licenci za potrebe prekogranične prenosivosti.

- **Proporcionalnost**

Prijedlogom se nastoji olakšati prekogranična prenosivost usluga internetskog sadržaja (odredba o lokaliziranju mjesta pružanja te o pristupu i upotrebi usluge) i pružatelju usluga nameće obveza da pod određenim uvjetima mora omogućiti prekograničnu prenosivost. Prijedlogom se ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje utvrđenih problema. Njime se bitno ne utječe na licenciranje prava i stoga on ima ograničeni učinak na poslovne modele nositelja prava i pružatelja usluga. Prijedlogom se nositeljima prava i pružateljima usluga ne nameće obveza ponovnog pregovaranja o ugovorima jer će time sve odredbe u ugovorima suprotne obvezi pružanja prekogranične prenosivosti postati neizvršive.

Štoviše, prijedlogom se pružateljima usluga ne nameću nikakvi nerazmjerni troškovi. Prijedlogom se od pružatelja usluga internetskog sadržaja ne bi zahtijevalo poduzimanje mjera za osiguranje kvalitete isporuke navedenih usluga izvan države članice u kojoj pretplatnik ima boravište. Nadalje, pružatelji usluga koji nude besplatne usluge ne bi bili obvezni omogućiti prekograničnu prenosivost kada ne provjeravaju u kojoj državi članici pretplatnik ima boravište jer bi se tim zahtjevom bitno promijenio način na koji isporučuju svoje usluge i mogli stvoriti nerazmjerni troškovi.

- **Odabir instrumenta**

Uredba bi se izravno primjenjivala u državama članicama i stupila bi na snagu u isto vrijeme. Tim instrumentom najbolje bi se ostvario cilj – osiguranje prenosivosti internetskog sadržaja diljem EU-a. Njime bi se omogućila ujednačena primjena propisa o prenosivosti u svim državama članicama i jamčilo da se na nositelje prava i pružatelje internetskih usluga iz različitih država članica primjenjuju potpuno isti propisi.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA

- **Ex post evaluacija / provjera primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Nije primjenjivo.

- **Savjetovanja s dionicima**

U razdoblju od prosinca 2013. do ožujka 2014. provedeno je opsežno javno savjetovanje o reviziji propisa Europske unije o autorskom pravu. Razne skupine dionika u svojim su odgovorima na pitanja o teritorijalnosti autorskih prava izričito naveli problem prekogranične prenosivosti. Komisija je 2013. provela dijalog s dionicima pod nazivom „Licencije za Europu”¹³. Jedna radna skupina usredotočila se na problem prekogranične prenosivosti.

U prvih deset mjeseci 2015. Komisija je održala opsežne rasprave s dionicima (potrošačima, nositeljima prava, sportskim organizacijama, radiotelevizijskim kućama, pružateljima internetskih usluga), među ostalim i na radionicama namijenjenima određenim dionicima kako bi se procijenio učinak moguće intervencije Unije u tom području i razmotrile raspoložive opcije.

Stavovi uključenih dionika u pogledu prijedloga mogu se sažeti na sljedeći način: potrošači su općenito skloni poboljšanju prekograničnog pristupa internetskom sadržaju, uključujući prekograničnu prenosivost usluga internetskog sadržaja; industrija multimedijalnog sadržaja, predstavnici nositelja prava i pružatelja usluga nisu protiv prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja, ali su u pravilu skloni rješenjima koja predlaže industrija i neobvezujućim zakonskim instrumentima umjesto obvezujućih pravnih instrumenata u tom području.

Iako bi se neobvezujućim instrumentom poput preporuke kojom se potiče prekogranična prenosivost pružila potpora razvoju tržišta u tom području, učinkovitost takvog instrumenta bila bi vrlo ograničena. Ovisila bi o poslovnim odlukama koje bi poduzimali razni sudionici na tržištu. Posljedica bi bila neujednačena primjena, a europskim potrošačima ne bi se mogli jamčiti jednaki uvjeti u pogledu prenosivosti usluga internetskog sadržaja diljem Unije.

Prijedlogom se uzimaju u obzir brojna problematična pitanja na koja su dionici uputili, a posebno sljedeće: onim pružateljima usluga koji usluge isporučuju besplatno i bez ovjere države članice u kojoj pretplatnik ima boravište ne bi se nametala obveza osiguravanja prenosivosti; pružateljima usluge ne bi se nametala obveza prekograničnog pružanja usluge jednakom kvalitetom isporuke kao u državi članici boravišta; strankama bi se omogućilo da samostalno dogovore uvjete pružanja usluge u skladu s uredbom.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Posljednjih su godina provedene pravne¹⁴ i gospodarske¹⁵ studije o raznim aspektima postojećih propisa o autorskom pravu, uključujući ona o teritorijalnosti propisa Europske unije o autorskom pravu u pogledu njihove primjene na internetske prijenose sadržaja.

Provedene su i druge studije o posljedicama digitalizacije za proizvodnju i distribuciju sadržaja, kao i na prekogranični pristup sadržaju¹⁶. Provedene su i studije o sportu¹⁷.

- **Procjena učinka**

Provedena je procjena učinka za ovaj prijedlog¹⁸. Odbor za nadzor regulative donio je 30. listopada 2015. pozitivno mišljenje o procjeni učinka, uz uvjet da se određeni dijelovi izvješća dorade. Te se napomene uzimaju u obzir u završnoj verziji procjene učinka.

---

¹³ Vidi <https://ec.europa.eu/licences-for-europe-dialogue/en/content/about-site>

¹⁴ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/131216_study_en.pdf

¹⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/1403_study1_en.pdf

¹⁶ <http://is.jrc.ec.europa.eu/pages/ISG/DigEcocopyrights.html>;

¹⁷ http://ec.europa.eu/sport/news/2014/docs/study-sor2014-final-report-gc-compatible_en.pdf

¹⁸ <http://ec.europa.eu/sport/library/studies/study-contribution-spors-economic-growth-final-rpt.pdf>

U završnoj verziji procjene učinka ispituje se osnovni scenarij (bez intervencije) i tri opcije politike. Opciju 1 čine Komisijine smjernice dionicima kojima se pružatelji usluga internetskog sadržaja potiču na omogućivanje prekogranične prenosivosti svojih usluga diljem EU-a. Opcija 2 uključuje intervenciju EU-a kojom bi se odredilo da do pružanja, pristupa i upotrebe usluga internetskog sadržaja u načinu prekogranične prenosivosti dolazi u državi članici u kojoj pretplatnik ima boravište. Opcijom 3 bi se, povrh navedenog mehanizma, i. pružateljima usluga internetskog sadržaja nametnula obveza osiguranja prekogranične prenosivosti tih usluga i ii. odredilo bi se da sve ugovorne odredbe kojima se ograničava prekogranična prenosivost postaju neizvršive.

Iz perspektive potrošača, nositelja prava i pružatelja usluga, Opcija 3 bila bi najučinkovitiji način ostvarivanja utvrđenog cilja. Prema osnovnom scenariju i Opciji 1, nositelji prava u audiovizualnom sektoru i, u manjem opsegu, sektoru vrhunskih sportskih sadržaja vjerojatno neće laka srca prihvatiti prenosivost svojeg sadržaja. Prema osnovnom scenariju i Opcijama 1 i 2, pružatelji usluga i dalje bi željeli ograničiti prekograničnu prenosivost, a mnogi od njih i dalje bi se suočavali s problemima (ugovorna ograničenja) kada bi htjeli ponuditi prekograničnu prenosivost. Nositelji prava i pružatelji usluga suočili bi se s višim transakcijskim troškovima pri ponovnom pregovaranju o ugovorima o licenciranju. Prema navedenim opcijama prelazak na prekograničnu prenosivost trajao bi dulje. Nadalje, tim se opcijama potrošačima ne bi osigurala jednaka razina usluge. Samo bi se Opcijom 3 učinkovito osigurala ponuda značajke prekogranične prenosivosti i zadovoljila potražnja potrošača. Stoga je Opcija 3 ocijenjena najboljim odabirom politike.

Odabrana opcija trebala bi ispuniti očekivanja potrošača. Pružateljima usluga koristio bi mehanizam kojim se određuje lokalizacija usluge za potrebe prenosivosti te bi mogli bolje odgovoriti na potrebe svojih korisnika. U industriji multimedijalnog sadržaja, s obzirom na način licenciranja sadržaja najpogođeniji sektori bili bi audiovizualni sektor i sektor vrhunskih sportskih sadržaja. Budući da se prenosivošću usluga internetskog sadržaja ne širi krug korisnika usluge i samim tim ne dovodi u pitanje teritorijalna ekskluzivnost licencija, očekuje se da će učinak na industriju biti zanemariv.

Potencijalni troškovi obuhvaćaju troškove izravno povezane s intervencijom, tj. troškovi pružateljima usluga za ovjeravanje države članice u kojoj pretplatnik ima boravište i moguće troškove koji su samo neizravno povezani s intervencijom, tj. troškovi prilagodbe licencija novim propisima te troškovi pružatelja usluga nastali u vezi s prilagodbom tehničke infrastrukture. Ne očekuje se da će tehnički troškovi izravno povezani s intervencijom biti veliki i mogli bi se apsorbirati u okviru troškova koje pružatelji usluga snose pri rutinskom održavanju softvera. Teško je procijeniti troškove povezane s ugovornim aranžmanima. Prijedlogom se međutim ne zahtijeva ponovno pregovaranje o ugovorima. Budući da se prijedlogom ne utvrđuju zahtjevi u pogledu kvalitete isporuke usluge u načinu prekogranične prenosivosti, njime se ne nameću nikakvi povezani troškovi (pružatelji usluga o tome samostalno odlučuju ili o tome preuzimaju obveze u ugovorima s korisnicima ili nositeljima prava).

- **Primjerenost propisa i pojednostavljivanje**

Prijedlog se odnosi jednako na sva poduzeća, uključujući mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća. Sva poduzeća mogu imati koristi od predloženog mehanizma kojim se određuje lokalizacija usluge za potrebe prenosivosti. Izuzimanjem malih i srednjih poduzeća od tih propisa mogla bi se narušiti učinkovitost mjere jer su mnogi pružatelji internetskih usluga

---

¹⁸ SWD(2015) 271, SEC(2015) 484

mala i srednja poduzeća. Budući da prijedlogom ne bi nastali nikakvi znatni troškovi, nije potrebno smanjiti troškove usklađivanja za mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća.

Prijedlog će pozitivno djelovati na konkurentnost jer će se njime potaknuti inovacije u sektoru usluga internetskog sadržaja i privući novi korisnici. Prijedlog neće utjecati na međunarodnu trgovinu.

Prijedlogom će se promicati upotreba usluga internetskog sadržaja. Odnosi se na internetsko okruženje jer u tom području prvenstveno nastaje potražnja za prenosivošću. Prijedlogom će se promicati inovacije i tržišni napredak jer su njime obuhvaćene sve usluge internetskog sadržaja, neovisno o korištenim uređajima i tehnologijama. Prema tome, prijedlogom se uzimaju u obzir razvoj novih tehnologija te je prilagođen „digitalnom okruženju i internetu”.

- **Temeljna prava**

Prijedlog će imati ograničeni učinak na autorsko pravo kao vlasničko pravo ili na slobodu poduzetništva, u skladu s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima (članci 16. i 17.). Mjera bi bila opravdana s obzirom na temeljnu slobodu prekograničnog pružanja i primanja usluga, u skladu s Ugovorom. Ograničavanje navedenih sloboda (mehanizmom kojim se određuje lokalizacija usluge za potrebe prenosivosti, obveza pružanja prekogranične prenosivosti, kao i odredba da sve ugovorne odredbe u suprotnosti s navedenom obvezom postaju neizvršive) bilo bi opravdano s obzirom na cilj kojim se želi osigurati prekogranična prenosivosti usluga internetskog sadržaja na unutarnjem tržištu.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlog nema utjecaj na proračun Europske unije.

5. OSTALI DIJELOVI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Praćenje učinka prijedloga provest će se u dvije faze.

Prva faza započet će odmah nakon donošenja zakonodavnog akta i trajat će sve do početka njegove primjene. Usredotočit će se na način kako sudionici na tržištu primjenjuju Uredbu u državama članicama kako bi se osigurao usklađen pristup. Komisija će organizirati sastanke s predstavnicima država članica i relevantnim dionicima kako bi pomogla u prelasku na nove propise.

Druga faza započinje od datuma primjene uredbe i usredotočit će se na učinke propisa, a posebna će se pozornost obratiti na učinke propisa na mala i srednja poduzeća te potrošače.

- **Detaljno objašnjenje posebnih odredbi prijedloga**

U članku 1. precizira se cilj i područje primjene prijedloga. Prijedlogom će se uvesti zajednički pristup kako bi se osiguralo da pretplatnici na usluge internetskog sadržaja u Uniji koje se isporučuju na prijenosne uređaje te usluge mogu primati i kada se privremeno nalaze u drugoj državi članici (prekogranična prenosivost).

Članak 2. sadržava definicije. Te se definicije trebaju tumačiti ujednačeno po cijeloj Europskoj uniji. „Pretplatnik” je potrošač koji na temelju ugovora o pružanju usluga internetskog sadržaja ima pravo pristupa i korištenja takvom uslugom u državi članici u kojoj ima boravište. „Petrošač” je svaka fizička osoba koja u ugovorima obuhvaćenima ovom Uredbom djeluje u svrhe koje ne ulaze u okvir njezine trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti.

U članku 2. definiraju se i „država članica boravišta”, „privremena prisutnost”, „usluga internetskog sadržaja” i „prijenosan”. „Država članica boravišta” jest država članica u kojoj pretplatnik uobičajeno boravi. „Privremeno prisutan” znači da se pretplatnik nalazi u državi članici koja nije njegova država članica boravišta. „Usluga internetskog sadržaja” obuhvaćena je prijedlogom ako: i. usluga se pruža na internetu u skladu sa zakonom u državi članici boravišta; ii. usluga se isporučuje na prijenosne uređaje; iii. usluga je audiovizualna medijska usluga u smislu Direktive 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹⁹ ili usluga kojoj je glavna značajka osiguravanje pristupa djelima, drugim vrstama sadržaja ili prijenosima organizacija za radiodifuziju. Za potrebe ove Uredbe „prijenosan” znači da pretplatnici mogu pristupiti usluzi internetskog sadržaja i njome se koristiti u državi članici boravišta bez ograničenja na određeno mjesto. Obuhvaćena su dva scenarija u pogledu usluga internetskog sadržaja: i. usluge koje se pružaju u zamjenu za novčano plaćanje (izravno ili neizravno) i ii. usluge koje se pružaju bez novčanog plaćanja uz uvjet da pružatelj usluga provjerava u kojoj državi članici pretplatnik ima boravište. Primjer je neizravnog plaćanja slučaj kada pretplatnik plaća paket usluga u kojem se kombiniraju telekomunikacijska usluga i usluga internetskog sadržaja koju pruža drugi pružatelj usluga. Ako pretplatnik prima uslugu internetskog sadržaja bez novčanog plaćanja, pružatelj usluge bit će obavezan pretplatniku omogućiti prekograničnu prenosivost samo ako pružatelj usluge provjeri u kojoj državi članici pretplatnik ima boravište. Prema tome, ako potrošač prihvati samo opće uvjete usluge internetskog sadržaja bez naknade, ali se ne prijavi na *web*-stranici navedene usluge (pa slijedom toga pružatelj usluge ne provjeri u kojoj državi članici taj potrošač ima boravište), pružatelj usluge za tu uslugu neće biti obavezan osigurati prekograničnu prenosivost.

U članku 3. utvrđuje se obveza pružatelju usluge da pretplatniku omogućí upotrebu usluge internetskog sadržaja kada se navedeni pretplatnik privremeno nalazi u drugoj državi članici. Obveza se odnosi na isti sadržaj, isti opseg i broj uređaja te isti opseg funkcija koji se nudi u državi članici boravišta. Međutim, ta se obveza ne primjenjuje na zahtjeve u pogledu kvalitete isporuke navedene usluge kada se ta usluge pruža u državi članici boravišta. U raznim scenarijima prekogranične prenosivosti pružatelj usluge nije odgovoran za nižu kvalitetu isporuke, primjerice zbog ograničenja internetske veze. Unatoč tomu, ako pružatelj usluge pretplatnicima izričito jamči određenu kvalitetu isporuke kada se privremeno nalaze u drugim državama članicama, pružatelj usluga obavezan je pridržavati se odredbi takvog ugovora. Ovom Uredbom pružatelju usluge propisuje se i obveza obavješćivanja pretplatnika o kvaliteti isporuke usluge internetskog sadržaja kada joj se pristupa, odnosno kada se njome koristi u državi članici koja nije država članica boravišta.

U članku 4. utvrđuje se mehanizam kojim se određuje lokalizacija usluge za potrebe prenosivosti: smatra se da se usluga pruža, da joj se pristupa te da se njome pretplatnik koji je privremeno prisutan u drugoj državi članici koristi isključivo u državi članici boravišta. Za potrebe licenciranja autorskog i srodnih prava to znači da mjerodavne radnje u pogledu autorskog prava, koje nastaju kada se usluga potrošačima pruža na temelju prekogranične prenosivosti, nastaju samo u državi članici boravišta. Ta se odredba primjenjuje za sve potrebe povezane s pružanjem usluge u načinu prekogranične prenosivosti kao i pristupu toj usluzi i njezinom korištenju.

U članku 5. određuje se da su neizvršive sve ugovorne odredbe koje su u suprotnosti s obvezom prekogranične prenosivosti, posebno one kojima se ograničavaju potrošačeve mogućnosti u pogledu prekogranične prenosivosti njegovih usluga internetskog sadržaja ili

---

¹⁹ Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) (SL L 95, 15.4.2010., str. 1–24.).

sposobnost pružatelja usluga da ih isporuči. Nadalje, neizvršive su i sve ugovorne odredbe koje su u suprotnosti s pravnim mehanizmom kojim se pružateljima usluga omogućuje usklađenost s obvezom prekogranične prenosivosti. To se odnosi na sve ugovorne aranžmane, uključujući one između nositelja prava i pružatelja usluga te između pružatelja usluga i njihovih stranaka. Međutim, nositelji prava mogu zahtijevati da pružatelji usluga primijene sredstva kojima će provjeriti da se usluga pruža u skladu s uredbom. Prijedlogom se utvrđuje zaštitni mehanizam kojim se jamči da će propisana sredstva biti razumna i da neće prelaziti ono što je potrebno za ostvarivanje navedenog cilja.

Člankom 6. predviđa se da se obrada osobnih podataka koja se provodi u okviru Uredbe provodi u skladu s Direktivom 95/46/EZ i Direktivom 2002/58/EZ.

Člankom 7. određuje se da se Uredba primjenjuje i na sve ugovore koji su sklopljeni i prava koja su stečena prije datuma primjene Uredbe ako su važni za pružanje usluge, pristup usluzi ili njezinu upotrebu.

Člankom 8. određuje se da se Uredba počinje primjenjivati šest mjeseci nakon objave u Službenom listu.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o osiguravanju prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja na unutarnjem tržištu**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,
uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,
uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,
nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,
uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²⁰,
uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija²¹,
djelujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,
budući da:

- (1) Unutarnje tržište obuhvaća područje bez unutarnjih granica koje se među ostalim temelji na slobodi kretanja usluga i osoba, stoga je nužno osigurati da potrošači mogu upotrebljavati usluge internetskog sadržaja koje nude pristup sadržajima poput glazbe, igara, filma ili sportskih događaja ne samo u svojoj državi članici boravišta, nego i kada su privremeno prisutni u drugoj državi članici Unije. Stoga je potrebno ukloniti prepreke koje onemogućuju pristup takvim uslugama internetskog sadržaja i njihovu upotrebu.
- (2) Tehnološkim razvojem koji je doveo do naglog širenja prijenosnih uređaja poput tableta i pametnih telefona sve više se olakšava upotreba usluga internetskog sadržaja tako što je pristup sadržaju omogućen bez obzira na lokaciju potrošača. Potrošači sve više traže pristup sadržajima i inovativnim internetskim uslugama ne samo u svojoj matičnoj državi, nego i kada se privremeno nalaze u drugoj državi članici Unije.
- (3) Potrošači sve više sklapaju ugovore s pružateljima usluga radi pružanja usluga internetskog sadržaja. Međutim, potrošači koji se privremeno nalaze u drugoj državi članici Unije često nemaju pristup niti se mogu koristiti uslugama internetskog sadržaja kojima se imaju pravo koristiti u svojoj matičnoj državi.
- (4) Brojne su prepreke pružanju tih usluga potrošačima koji se privremeno nalaze u drugoj državi članici. Određenim internetskim uslugama obuhvaćeni su sadržaji poput glazbe, igara ili filmova koji su zaštićeni autorskim pravom i/ili srodnim pravima u skladu s pravom Unije. Konkretno prepreke prekograničnoj prenosivosti usluga internetskog sadržaja proizlaze iz činjenice da se prava prijenosa sadržaja zaštićenog autorskim i/ili

---

²⁰ SL C, str.

²¹ SL C, str.

srodnim pravima, poput audiovizualnih djela, često licenciraju na teritorijalnoj osnovi kao i iz činjenice da pružatelji internetskih usluga mogu odlučiti pružati usluge samo na određenim tržištima.

- (5) Isto vrijedi i za ostale sadržaje poput sportskih događaja koji nisu zaštićeni autorskim pravom i/ili srodnim pravima u skladu s pravom Unije, ali mogu biti zaštićeni autorskim pravom, srodnim pravima ili nekim drugim posebnim propisom u okviru nacionalnog prava, a koje organizatori takvih događaja često i licenciraju ili ih pružatelji internetskih usluga nude na teritorijalnoj osnovi. Prijenos takvog sadržaja preko organizacija za radiodifuziju bio bi zaštićen srodnim pravima koja su usklađena na razini Unije. Nadalje, prijenos takvog sadržaja često uključuje dijelove, poput glazbe, video sekvence otvaranja ili zatvaranja ili grafike, koji su zaštićeni autorskim pravom. Osim toga, određeni aspekti tih prijenosa koji se odnose na događaje od velike važnosti za društvo ili na događaje od velikog interesa za javnost usklađeni su Direktivom 2010/13/EU²². Napokon, audiovizualne medijske usluge u smislu Direktive 2010/13/EU obuhvaćaju usluge kojima se omogućuje pristup sadržaju poput sportskih događaja, vijesti i aktualnih događaja.
- (6) Prema tome, usluge internetskog sadržaja sve više se stavljaju na tržište u paketu u kojem se sadržaj koji nije zaštićen autorskim pravom i/ili srodnim pravima ne može odvojiti od sadržaja koji je zaštićen autorskim pravom i/ili srodnim pravima a da se potrošaču znatno ne umanjuje vrijednost pružene usluge. To se posebno odnosi na vrhunski sadržaj poput sportskih ili drugih događaja za koje postoji znatan interes potrošača. Kako bi pružatelji usluga svim potrošačima omogućili potpuni pristup svojim uslugama internetskog sadržaja, nužno je ovom Uredbom obuhvatiti i sadržaj koji iskorištavaju pružatelji usluga internetskog sadržaja i da se stoga odnosi na audiovizualne medijske usluge u smislu Direktive 2010/13/EU kao i na prijenose organizacija za radiodifuziju u cijelosti.
- (7) Prava koja se odnose na djela i drugi zaštićeni sadržaj usklađena su među ostalim Direktivom 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²³, Direktivom 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁴, Direktivom 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁵ i Direktivom 2009/24 Europskog parlamenta i Vijeća²⁶.
- (8) Stoga pružatelji usluga internetskog sadržaja koji iskorištavaju djela ili drugi zaštićeni sadržaj, poput knjiga, audiovizualnih djela, snimljene glazbe ili radiotelevizijskog emitiranja moraju imati pravo upotrebe tog sadržaja na relevantnim područjima.
- (9) Pri prijenosu sadržaja zaštićenog autorskim pravom i/ili srodnim pravima koji obavlja pružatelj usluga internetskog sadržaja potrebno je odobrenje relevantnih nositelja prava, poput autora, izvođača, producenata ili radiodifuzijskih organizacija za sadržaj

---

²² Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) (SL L 95, 15.4.2010., str. 1–24.).

²³ Direktiva 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka (SL L 077, 27.3.1996., str. 20–28.).

²⁴ Direktiva 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL L 167, 22.6.2001., str. 10–19.).

²⁵ Direktiva 2006/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o pravu iznajmljivanja i pravu posudbe i određenim pravima srodnim autorskom pravu u području intelektualnog vlasništva (SL L 376, 27.12.2006., str. 28–35.).

²⁶ Direktiva 2009/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o pravnoj zaštiti baza podataka (SL L 111, 5.5.2009., str. 16–22.).

koji bi trebao biti uključen u prijenos. To se odnosi i na slučajeve kada se takav prijenos realizira kako bi se potrošaču omogućilo preuzimanje radi korištenja uslugom internetskog sadržaja.

- (10) Dobivanje licencije za relevantna prava nije uvijek moguće, posebno kada se prava na sadržaj licenciraju na isključivoj osnovi. Kako bi se osigurala teritorijalna ekskluzivnost, pružatelji internetskih usluga često se u ugovorima o licenciranju s nositeljima prava, uključujući radiodifuzijske organizacije ili organizatore događaja, obvezuju da će svojim pretplatnicima spriječiti pristup i upotrebu svoje usluge izvan područja za koje posjeduju licenciju. Tim se ugovornim ograničenjima koja su nametnuta pružateljima usluga od njih zahtijeva da poduzmu mjere poput onemogućavanja pristupa svojim uslugama s IP adresa koje se nalaze izvan predmetnog područja. Prema tome, jedna od prepreka prekograničnoj prenosivosti usluga internetskog sadržaja nalazi se u ugovorima sklopljenima između pružatelja internetskih usluga i njihovih pretplatnika, koje pak odražavaju odredbe o teritorijalnom ograničenju u ugovorima sklopljenima između tih pružatelja usluga i nositelja prava.
- (11) Nadalje, Sud je u spojenim predmetima C-403/08 i C-429/08, Football Association Premier League i ostali, EU:C:2011:631, odlučio da se određena ograničenja pružanju usluga ne mogu opravdati s obzirom na cilj zaštite prava intelektualnog vlasništva.
- (12) Prema tome, cilj je ove Uredbe prilagoditi pravni okvir kako bi se osiguralo da licenciranje prava više ne bude prepreka prekograničnoj prenosivosti usluga internetskog sadržaja u Uniji i omogućila prekogranična prenosivost.
- (13) Stoga bi se ova Uredba trebala primjenjivati na usluge internetskog sadržaja koje pružatelj usluga, nakon što je od nositelja prava stekao odgovarajuća prava za određena područja, pruža svojim pretplatnicima na temelju ugovora, bilo kojim načinom uključujući internetski prijenos (*streaming*), preuzimanje i sve druge tehnike kojima se omogućuje upotreba tog sadržaja. Registracija radi primanja obavijesti o sadržaju ili puko prihvaćanje HTML kolačića ne bi se trebali smatrati pružanjem usluga internetskog sadržaja za potrebe ove Uredbe.
- (14) Internetska usluga koja nije audiovizualna medijska usluga u smislu Direktive 2010/13/EU i koja se koristi djelima, drugim vrstama sadržaja ili prijenosima organizacija za radiodifuziju samo kao pomoć ne bi trebala biti obuhvaćena ovom Uredbom. Takve usluge obuhvaćaju internetske stranice koje se koriste djelima ili drugim zaštićenim sadržajima samo kao pomoć, kao što su animirani grafički elementi ili glazba u pozadini, kada je glavna namjena takvih internetskih stranica primjerice prodaja robe.
- (15) Ova Uredba trebala bi se primjenjivati samo na usluge internetskog sadržaja kojima pretplatnici stvarno mogu pristupiti i upotrebljavati ih u državi članici u kojoj uobičajeno borave bez ograničavanja na određenu lokaciju zato što nije primjereno zahtijevati od pružatelja usluga koji ne nude prenosive usluge u svojoj matičnoj državi da takve usluge nude preko granice.
- (16) Ova Uredba trebala bi se odnositi na usluge internetskog sadržaja koje se pružaju u zamjenu za novčano plaćanje. Pružatelji takvih usluga mogu provjeriti državu članicu u kojoj njihovi pretplatnici imaju boravište. Smatra se da se pravo na upotrebu usluge internetskog sadržaja stječe u zamjenu za novčano plaćanje bez obzira na to je li predmetno plaćanje izvršeno izravno pružatelju usluga internetskog sadržaja ili drugoj strani, poput pružatelja koji nudi paket usluga u kojem se kombiniraju

telekomunikacijska usluga i usluga internetskog sadržaja koju pruža drugi pružatelj usluga.

- (17) Usluge internetskog sadržaja koje se pružaju bez novčanog plaćanja također su obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe u mjeri u kojoj pružatelji usluga provjeravaju državu članicu u kojoj njihovi pretplatnici imaju boravište. Usluge internetskog sadržaja koje se pružaju bez novčanog plaćanja i čiji pružatelji ne provjeravaju državu članicu u kojoj njihovi pretplatnici imaju boravište trebale bi biti izvan područja primjene ove Uredbe jer bi njihovo uključivanje dovelo do bitne promjene načina isporuke tih usluga i nerazmjernih troškova. U pogledu provjere države članice u kojoj pretplatnici imaju boravište potrebno je pouzdati se u podatke poput plaćanja pristojbe za druge usluge koje se pružaju u državi članici boravišta, postojanja ugovora za internetski ili telefonski priključak, IP adrese ili drugog načina ovjeravanja ako se njima pružatelju usluga razumno omogućuje utvrditi u kojoj državi članici njegovi pretplatnici imaju boravište.
- (18) Kako bi se osigurala prekogranična prenosivost usluga internetskog sadržaja, potrebno je zahtijevati da pružatelji usluga internetskog sadržaja svojim pretplatnicima omoguće upotrebu usluge u državi članici u kojoj se privremeno nalaze omogućivanjem pristupa istom sadržaju, u istom opsegu, za isti broj uređaja i korisnika te isti opseg funkcija koji se nudi u njihovoj državi članici boravišta. Riječ je o zakonskoj obvezi i stoga je stranke ne mogu isključiti, od nje odstupati ili mijenjati njezine učinke. Sve radnje pružatelja usluga koje bi pretplatnika sprečavale da usluži pristupi ili da se njome koristi za vrijeme privremenog boravka u državi članici, npr. ograničenja u pogledu funkcija usluge ili kvalitete isporuke, značilo bi zaobilaženje obveze omogućivanja prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja i stoga bi bilo u suprotnosti s ovom Uredbom.
- (19) Zahtjev da isporuka usluga internetskog sadržaja pretplatnicima koji se privremeno nalaze u državi članici koja nije njihova država članica boravišta budu iste kvalitete kao i u državi članici boravišta mogao bi pružateljima usluga, a time u konačnici i pretplatnicima, prouzročiti visoke troškove. Stoga nije primjereno ovom Uredbom zahtijevati da pružatelj usluga internetskog sadržaja poduzme mjere kojima bi osigurao kvalitetu isporuke takvih usluga veću od kvalitete koja je dostupna s pomoću lokalnog internetskog pristupa koju je pretplatnik odabrao tijekom svojeg privremenog boravka u drugoj državi članici. U takvim slučajevima pružatelj usluge nije odgovoran za nižu kvalitetu isporuke. Unatoč tomu, ako pružatelj usluge pretplatnicima izričito jamči određenu kvalitetu isporuke kada se privremeno nalaze u drugim državama članicama, pružatelj usluga obavezan je pridržavati se odredbi takvog ugovora.
- (20) Kako bi se osiguralo da pružatelji usluga internetskog sadržaja ispunjavaju obvezu osiguranja prekogranične prenosivosti svojih usluga bez stjecanja relevantnih prava u drugoj državi članici, nužno je propisati da ti pružatelji usluga koji u skladu sa zakonom nude usluge prenosivog internetskog sadržaja u državi članici u kojoj pretplatnici imaju boravište uvijek imaju pravo tim pretplatnicima pružati te usluge kada se privremeno nalaze u drugoj državi članici. To bi trebalo postići odredbom kojom se smatra da se usluga pruža, da joj se pristupa te da se njome pretplatnik koristi u državi članici u kojoj pretplatnik ima boravište.
- (21) U pogledu licenciranja autorskog i srodnih prava to znači da bi trebalo smatrati da mjerodavne radnje reproduciranja, priopćavanja javnosti i stavljanje djela i drugog zaštićenog sadržaja na raspolaganje javnosti, kao i radnje izvlačenja ili ponovnog korištenja u vezi s bazama podataka zaštićenima pravima *sui generis*, koje nastaju

kada se usluga pruža pretplatnicima kada se privremeno nalaze u državi članici koja nije njihova država članica boravišta, nastaju u državi članici u kojoj pretplatnik ima boravište. Stoga bi trebalo smatrati da pružatelji usluga te radnje izvršavaju na temelju odgovarajućih odobrenja koja su im dali predmetni nositelji prava za državu članicu u kojoj ti pretplatnici imaju boravište. Kad god pružatelji usluga mogu izvršavati radnje priopćavanja javnosti ili reproduciranja u državi članici u kojoj pretplatnik ima boravište na temelju odobrenja koja su im izdali predmetni nositelji prava, pretplatnik koji se privremeno nalazi u državi članici koja nije njegova država članica boravišta trebao bi imati pristup i mogućnost upotrebe usluge, a po potrebi i izvršavati mjerodavne radnje reproduciranja, poput preuzimanja, na koje bi imao pravo u svojoj državi članici boravišta. Pružanje usluga internetskog sadržaja od strane pružatelja usluga pretplatniku koji se privremeno nalazi u državi članici koja nije njegova država članica boravišta te pretplatnikovo korištenje tom uslugom u skladu s ovom Uredbom ne bi trebala predstavljati povredu autorskog i srodnih prava ili bilo kojeg drugog prava mjerodavnog za upotrebu sadržaja u toj usluzi.

- (22) Pružatelji usluga ne bi trebali biti odgovorni za bilo kakvu povredu ugovornih odredbi suprotnih obvezi da svojim pretplatnicima osiguraju korištenje uslugom u državi članici u kojoj se privremeno nalaze. Stoga bi ugovorne odredbe kojima je svrha spriječiti ili ograničiti prekograničnu prenosivost usluga internetskog sadržaja trebale biti neizvršive.
- (23) Pružatelji usluga trebali bi osigurati primjereno obavješćivanje svojih pretplatnika o uvjetima upotrebe usluga internetskog sadržaja u državama članicama koje nisu država članica boravišta pretplatnika. Uredbom se nositeljima prava omogućuje da od pružatelja usluga zahtijevaju primjenu učinkovitih sredstava kojima će provjeriti da se usluga pruža u skladu s Uredbom. Međutim, nužno je osigurati da propisana sredstva budu razumna i da ne prelaze ono što je potrebno za ostvarivanje navedenog cilja. Nužne tehničke i organizacijske mjere primjerice uključuju uzorkovanje IP adrese umjesto stalnog praćenja lokacije, transparentno informiranje osoba o postupcima koji su upotrijebljeni pri provjeri i njihova namjena te primjerene sigurnosne mjere. S obzirom na to da za potrebe provjere nije bitna lokacija, nego u kojoj državi članici pretplatnik pristupa usluzi, za tu svrhu nije potrebno prikupljati i obrađivati podatke o preciznoj lokaciji. Slično tomu, kada je za isporuku pružene usluge dovoljna ovjera pretplatnika, ne bi trebalo zahtijevati identifikaciju pretplatnika.
- (24) Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava i postupaju se u skladu s načelima priznatima Poveljom Europske unije o temeljnim pravima. U skladu s tim, ovu bi Uredbu trebalo tumačiti i primjenjivati s obzirom na ta prava i načela, posebno prava na poštovanje privatnog i obiteljskog života, prava na zaštitu osobnih podataka, prava na slobodu izražavanja i prava na slobodu poduzetništva. Svaka obrada osobnih podataka na temelju ove Uredbe trebala bi poštovati temeljna prava, uključujući pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života i pravo na zaštitu osobnih podataka u skladu s člancima 7. i 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te bi trebala biti usklađena s direktivama 95/46/EZ²⁷ i 2002/58/EZ²⁸. Posebno pružatelji usluga moraju

---

²⁷ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka, SL L 281, 23.11.1995., str. 31–50.

²⁸ Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL L 201, 31.7.2002., str. 37.), koja se nakon što je izmijenjena direktivama 2006/24/EZ i 2009/136/EZ naziva „Direktivom o e-privatnosti”.

jamčiti da je svaka obrada osobnih podataka na temelju ove Uredbe nužna i razmjerna za postizanje odgovarajućeg cilja.

- (25) Ova Uredba ne bi trebala utjecati na primjenu pravila tržišnog natjecanja, a posebno na članke 101. i 102. Ugovora. Pravila predviđena ovom Uredbom ne bi se trebala upotrebljavati za ograničavanje tržišnog natjecanja na način koji je suprotan Ugovoru.
- (26) Ugovori o licenciranju sadržaja obično se sklapaju na relativno dugi rok. Slijedom toga, te kako bi se svim potrošačima koji borave u Uniji osigurala značajka prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja s istim datumom primjene te bez nepotrebnog kašnjenja, ova Uredba trebala bi se primjenjivati i na ugovore koji su sklopljeni i prava koja su stečena prije datuma njezine primjene ako su bitni za prekograničnu prenosivost usluge internetskog sadržaja koja se pruža nakon tog datuma. To je nužno i radi osiguranja ravnopravnih uvjeta pružateljima usluga koji posluju na unutarnjem tržištu time što bi i pružatelji usluga koji su s nositeljima prava sklopili dugoročne ugovore svojim pretplatnicima mogli nuditi prekograničnu prenosivost, neovisno o mogućnosti da o takvim ugovorima ponovno pregovaraju. Nadalje, tom bi se odredbom osiguralo da pružatelji usluga, nakon što poduzmu mjere potrebne za prekograničnu prenosivost svojih usluga, mogu ponuditi prenosivost za svoju cjelokupnu ponudu internetskog sadržaja. Na kraju, Uredbom bi se i nositeljima prava omogućilo da ne moraju ponovno pregovarati o svojim postojećim ugovorima o licenciranju kako bi pružateljima usluga omogućili nuđenje prekogranične prenosivosti usluga.
- (27) Budući da će se Uredba primjenjivati i na određene ugovore koji su sklopljeni i prava koja su stečena prije datuma njezina primjene, primjereno je i omogućiti razuman rok između datuma stupanja na snagu ove Uredbe i datuma njezine primjene, kako bi se nositelji prava i pružatelji usluga mogli prilagoditi novonastalom stanju, a pružatelji usluga mogli izmijeniti uvjete upotrebe svojih usluga.
- (28) Kako bi se osigurala prekogranična prenosivost usluga internetskog sadržaja u Uniji, primjereno je donijeti uredbu, koja se izravno primjenjuje u državama članicama. To je nužno kako bi se jamčila ujednačena primjena propisa o prekograničnoj prenosivosti u svim državama članicama te njihovo istovremeno stupanje na snagu u pogledu svih usluga internetskog sadržaja. Samo se uredbom može osigurati razina pravne sigurnosti koja je potrebna kako bi se potrošačima omogućilo da u potpunosti iskoriste mogućnosti prekogranične prenosivosti diljem Unije.
- (29) Budući da cilj ove Uredbe, a to je prilagodba pravnog okvira kako bi se u Uniji omogućila prekogranična prenosivost usluga internetskog sadržaja, države članice ne mogu ostvariti u dovoljnoj mjeri i da ga je, zbog razmjera predloženog djelovanja, lakše ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti iz toga članka, ova Uredba ne prelazi okvire potrebnog kako bi se ostvario navedeni cilj. Stoga se ovom Uredbom bitno ne utječe na licencirana prava, a nositeljima prava i pružateljima usluga ne nameće obveza ponovnog pregovaranja o ugovorima. Štoviše, ovom se Uredbom od pružatelja usluga ne zahtijeva poduzimanje mjera za osiguranje kvalitete isporuke usluga internetskog sadržaja izvan države članice u kojoj pretplatnik ima boravište. Na kraju, ova se Uredba ne primjenjuje na pružatelje usluga koji nude usluge bez novčanog plaćanja i koji ne provjeravaju u kojoj državi članici njihovi pretplatnici imaju boravište. Stoga se ovom Uredbom ne nameću nikakvi nerazmjerni troškovi,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Cilj i područje primjene

Ovom Uredbom uvodi se zajednički pristup kako bi se osiguralo da pretplatnici na usluge internetskog sadržaja tim uslugama mogu pristupiti i njima se koristiti kada se privremeno nalaze u drugoj državi članici.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „pretplatnik” znači svaki potrošač koji na temelju ugovora o pružanju usluga internetskog sadržaja s pružateljem usluga ima pravo pristupa toj usluzi i pravo njezine upotrebe u državi članici boravišta;
- (b) „potrošač” znači svaka fizička osoba koja u ugovorima obuhvaćenim ovom Uredbom djeluje u svrhe koje ne ulaze u okvir njezine trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti;
- (c) „država članica boravišta” znači država članica u kojoj pretplatnik uobičajeno boravi;
- (d) „privremeno prisutan” znači prisutnost pretplatnika u državi članici koja nije njegova država članica boravišta;
- (e) „usluga internetskog sadržaja” znači usluga kako je definirana člancima 56. i 57. Ugovora o funkcioniranju Europske unije koju pružatelj usluga u skladu sa zakonom pruža na internetu u državi članici boravišta, bez ograničavanja na određenu lokaciju i koja je audiovizualna medijska usluga u smislu Direktive 2010/13/EU ili usluga čija je glavna značajka omogućivanje pristupa djelima, drugim vrstama zaštićenog sadržaja ili prijenosima organizacija za radiodifuziju i njihova upotreba, bez obzira je li riječ o linearnoj isporuci ili isporuci na zahtjev, koja se pretplatniku osigurava na dogovoreni način:
  - (1) u zamjenu za novčano plaćanje ili
  - (2) bez novčanog plaćanja uz uvjet da pružatelj provjerava u kojoj državi članici pretplatnik ima boravište.
- (f) „prijenosan” znači da pretplatnici mogu pristupiti usluzi internetskog sadržaja i njome se koristiti u državi članici boravišta bez ograničenja na određeno mjesto.

Članak 3.

Obveza omogućivanja prekogranične prenosivosti usluga internetskog sadržaja

- (1) Pružatelj usluga internetskog sadržaja pretplatniku koji se privremeno nalazi u državi članici omogućuje pristup usluzi internetskog sadržaja i njezinu upotrebu.
- (2) Obveza iz stavka 1. ne primjenjuje se na zahtjeve u pogledu kvalitete isporuke usluge internetskog sadržaja kojima pružatelj podliježe kada se ta usluga pruža u državi članici boravišta, osim ako pružatelj usluge to izričito jamči.
- (3) Pružatelj usluge internetskog sadržaja obavješćuje pretplatnika o kvaliteti isporuke usluge internetskog sadržaja koja se pruža u skladu sa stavkom 1.

Članak 4.

Lokaliziranje pružanja usluga internetskog sadržaja, pristup tim uslugama i njihova upotreba

Smatra se da se usluga internetskog sadržaja pretplatniku pruža, da joj se omogućuje pristup te da se njome pretplatnik koristi, u skladu s člankom 3. stavkom 1., samo u državi članici boravišta, među ostalim za potrebe Direktive 96/9/EZ, Direktive 2001/29/EZ, Direktive 2006/115/EZ, Direktive 2009/24 i Direktive 2010/13/EU.

Članak 5.

Ugovorne odredbe

- (1) Neizvršive su sve ugovorne odredbe, uključujući one između nositelja autorskog i srodnih prava, nositelja bilo kojeg drugog prava bitnog za upotrebu sadržaja u okviru usluga internetskog sadržaja i pružatelja usluga, kao i između pružatelja usluga i pretplatnika koje su u suprotnosti s člankom 3. stavkom 1. i člankom 4.
- (2) Neovisno o stavku 1. nositelji autorskog i srodnih prava ili nositelji bilo kojeg drugog prava nad sadržajem u okviru usluga internetskog sadržaja mogu od pružatelja usluga zahtijevati primjenu učinkovitog sredstava kojima će provjeriti da se usluga internetskog sadržaja pruža u skladu s člankom 3. stavkom 1., uz uvjet da su propisana sredstva razumna i da ne prelaze ono što je potrebno za ostvarivanje njihova cilja.

Članak 6.

Zaštita osobnih podataka

Obrada osobnih podataka koja se provodi u okviru ove Uredbe, a posebno za potrebe provjere u skladu s člankom 5. stavkom 2., provodi se u skladu s Direktivom 95/46/EZ i Direktivom 2002/58/EZ.

Članak 7.

Primjena na postojeće ugovore i stečena prava

Ova Uredba primjenjuje se i na ugovore koji su sklopljeni i prava koja su stečena prije datuma njezine primjene ako su bitni za pružanje usluge internetskog sadržaja kao i pristup usluzi te njezino korištenje u skladu s člankom 3. nakon tog datuma.

Članak 8.

Završne odredbe

- (1) Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
- (2) Primjenjuje se od [datum: 6 mjeseci od dana njezine objave].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

*Za Europski parlament
Predsjednik*

*Za Vijeće
Predsjednik*